

FRYSHUSET BERÄTTAR:

HÖRT PÅ FRYSEN:

"Vi lärde oss att man måste se sina egna fel, inte bara andras"

MUHAMMED, MINIOR I FITTJA



Muhammed Kizilimark, Bayram Karotay, Murat Kisa, Yalain Inal, Muhammed Getin och Berkan Inal är Sveriges yngsta trygghetskämpar – Lugna Gatans Miniorer

Foto: Katja Wählström

Lokala röster om Miniorerna

Jan Edenius,
områdessekreterare i Fittja

– Miniorerna är ett utmärkt exempel på bra förebyggande åtgärder. Jag har själv följt de här barnen länge och anser att det är helt rätt att engagera dem så tidigt. Det är resurskrävande men ger stor utdelning. Miniorerna är bra för hela Fittja.

Ulla Pålsson, föreståndare
Ungdomens Hus i Fittja

– Lugna Gatan har verkligen gjort nytta för de här barnen. Vi på Ungdomens hus bidrog med att starta en boxningsgrupp för dem, de mår bra av att få ur sig krafterna fysisk och känna stolthet över träningen.

Eric Rudholm, rektor för
Fittjaskolan Norra Botkyrka

– Miniorgruppen använder våra lokaler och deltar i våra fritidsaktiviteter på skolan. Det stämmer helt med vår filosofi att fokusera på det positiva och ge unga människor goda förebilder. Vi är glada att ha dem här.

FRYSHUSET

Huvudsponsorer är If,
Vattenfall, Telia Sonera
och tidningen City

FRYSHUSET är inte bara en mötesplats för många olika människor, det är också en idé som utgår från verksamheter inom Utbildning, Sociala projekt och Passionerade intressen. Fryshuset agerar där det finns behov. Vi är inte rädda för det som är nytt och okänt. Vi mobiliserar krafter där andra bara ser problem. Delar av våra verksamheter finns även i Göteborg, Malmö, Linköping och Uppsala. **Läs mer på www.fryshuset.se**



Sveriges yngsta trygghetskämpar

De nattvandrar för att göra sitt bostadsområde tryggare - men bara fram till klockan nio på kvällen - sen är det dags för Miniorerna i Fittja att gå hem och lägga sig.

Det är fredagskväll när åtta pojkar i 10-årsåldern samlas i ett rum på Fittjaskolan. De stojar och skojar innan deras ledare Selcuk Uysal och Mickele Lo Martire får tyst på dem. Pojkarna ingår i Miniorerna, Lugna Gatans yngsta grupp någonsin. Gruppen kom till för att göra det som alla pratar om; förebygga problem tidigt och få de yngsta att känna ansvar för samhället. Selcuk förklarar bakgrunden.

– Det var barnens egen förtjänst att gruppen startades. Hela förra sommaren hängde de efter vår Lugna Gatan Juni-

När jag tar på mig Mini-orjackan blir jag lycklig
Muhammed Kizilimark

orgrupp här i Fittja. De såg upp till oss och ville vara som oss. Samtidigt såg vi problem. De hängde ute sent på kvällen, var kaxiga och stökiga. Ändå ville de någonting, de vill ha kontakt och ville lära sig.

– Jag vill hjälpa folk, det var därför jag gick med, försäkrar Yalcin Inal som är 11 år.

– Jag ville lära mig respekt och att vara snäll, säger Murat Kisa, 10 år

Hösten 2007 fick gruppen börja en Lugna Gatan utbildning anpassad till deras ålder. De fick lyssna på korta föreläsningar, göra samarbetsövningar, och träna

boxning i Fittja Ungdomens Hus.

– Vi blandade lek och allvar, och samarbetade med Närpolisen, Socialtjänsten, FittjaPulsen, Fittjaskolan Botkyrka Norra och Ungdomens hus, förklarar Selcuk.

Det känns bra och kul när man är snäll
Berkan Inal

– Vi ledare var med hela tiden för att skapa en trygg miljö och en nära relation till dem. Det viktigaste var att lära dem skilja på rätt och fel, och att behandla människor med respekt, säger Mickele.

– Vi lärde oss att man måste se sina egna fel, inte bara andras, upplyser Muhammed Kizilimark, 12 år, filosofiskt.

– Jag lärde mig att hålla tyst och att vara delaktig. Man ska vara schysst mot andra, förklarar Bayram Karotay, 12 år.

– Vi fick lära oss att samarbeta, att lyssna och inte prata när andra pratar. Och så fick vi åka till Fryshuset, säger Muhammed Getin, 11 år.

– Jag lärde mig att sitta still och inte bråka med alla, fortsätter Muhammed Kizilimark.

Miniorernas nattvandringar är också anpassade till deras ålder. De får inte delta i något riskfyllt.

– Vi går runt med dem, ser efter om allt är lugnt och ringer Lugna Gatan eller polisen om vi ser något oroväckande, förklarar Mickele.

Miniorerna är ändå stolta över sina insatser.

– Förra veckan låg det krossat glas utanför dagiset. Vi plockade bort det så

att ingen skulle skära sig, berättar Yalcin stolt.

– Vi hjälpte en full gubbe, det kändes bra, säger Bayram.

– Det känns bra och kul när man är snäll, fortsätter Berkan Inal, 10 år.

Efter pratstunden samlar Selcuk och Mickele ihop pojkarna inför kvällens vandring i Fittja. De går genom bostadsområdet, förbi Ungdomens hus och vidare till centrum och t-banestationen. Pojkarna hälsar och vinkar åt alla håll. Folk som passerar nickar igenkännande och ler. Efter några lugna timmar återvänder de till Fittjaskolan Botkyrka Norra för återsamling. Selcuk och Mickele rundar av med både beröm och förmaningar, alla ska känna sig sedda och viktiga. Till sist delar Selcuk ut kakor till gruppen. Om de har skött sig bra får de alltid en kaka innan de går hem förklarar han.

– Imorgon har ni ledigt, då ses vi inte, meddelar Mickele.

– Neej, skriker hela gruppen mellan tuggorna.

Muhammed Kizilimark ser plötsligt bedrövad ut.

– När jag tar på mig Mini-orjackan blir jag lycklig, förklarar han.

KATJA WÅHLSTRÖM

Hör gärna av dig till city@fryshuset.se.
se om det vi skriver eller annat som du tycker, känner, vet eller tror. Fryshusets inslag i City finns också på www.fryshuset.se

VILL DU STÖDJA FRYSHUSET? GÅ IN PÅ WWW.FRYSHUSET.SE/STODFRYSHUSET